

ne eller manglende betaling af skyldige beløb til det offentlige, så forretningen må lukke, indtil forholdene er bragt i orden. I virkelig alvorlige tilfælde bør indehaveren kunne pålægges at gå op til en ny prøve. Dansk Folkeparti ønsker kort sagt med dette forslag at sikre, at forholdene i fødevarerforretningerne forbedres kraftigt.

Så vil jeg gerne sige tak til de enkelte ordførere. Hver gang en ordfører startede sin tale heroppefra, blev jeg faktisk optimistisk stemt, fordi man egentlig startede med at rose forslaget lidt, men når man så kom til slutningen, endte hele rækken med at sige, at man ikke kunne støtte forslaget. Det virker mærkeligt for mig, fordi flere af de ordførere, som har stået her og talt imod forslaget, faktisk har været ude i dagspressen og fortalt, at de godt kunne gå ind for, at eksempelvis næringsbrevet blev genindført, og at der virkelig skulle ske noget. Men når vi så har debatten her i Folketingssalen, hvor man virkelig er mulighed for at gøre sine ord til handling, ja, så melder man pas. Det virker bekymrende for mig, men selvfølgelig er det noget, befolkningen kan bide mærke i fremover.

(Kort bemærkning).

Annie Lunde Hansen (CD): Jeg vil godt sige til hr. Christian H. Hansen, at selv om vi har været ude i pressen, er fødevarerloven jo ikke trådt i kraft på nuværende tidspunkt. Der har manglet noget, men vi håber da fra CD's side, at den nye fødevarerlov strammer op, så vi ikke hver dag skal have en ny fødevarerlov i medierne. Lad nu barnet få lov til at vise, hvad det duer til.

(Kort bemærkning).

Christian H. Hansen (DF):

Jeg må sige til fru Annie Lunde Hansen, at det er rigtigt, at debatten har kørt herinde, selv om den nye fødevarerlov ikke er trådt i kraft. Men debatten har faktisk vist, at der fra flere sider er blevet gjort opmærksom på, at der er nogle ting, som vil skabe problemer, når loven træder i kraft, så derfor virker det rigtigt, at man indfører det kørekort, samtidig med at loven træder i kraft, så vi undgår de problemer, der er lagt op til i debatten.

(Kort bemærkning).

Annie Lunde Hansen (CD):

Jeg skal ikke forlænge debatten, men jeg vil meget gerne sige én gang til til hr. Christian H. Hansen: Lad nu den nye fødevarerlov komme til

at virke, for så vil mange af de ting, vi nu har problemer med, falde på plads. Fra CD's side mener vi, at hvis man indfører det kørekort, samtidig med at den nye fødevarerlov træder i kraft, giver det administrativt bøvnl hele vejen igennem, så som jeg sagde før: Lad nu barnet vise, hvad det duer til.

Hermed sluttede forhandlingen, og forslaget overgik derefter til anden (sidste) behandling.

Afstemning

Tredje næstformand (Poul Nødgaard):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Udvalget for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

12) Første behandling af lovforslag nr. L 95: Forslag til lov om ændring af lov om naturbeskyttelse og af lov om ændring af lov om planlægning og lov om naturbeskyttelse. (Ændring af reglerne om ikrafttrædelse m.v. af den udvidede klitfrednings- og strandbeskyttelseslinje samt om fastlæggelsen heraf i byzone).

Af miljø- og energiministeren (Svend Auken). (FremSAT 25/11 98).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Helen Beim (S):

I 1994, nærmere betegnet den 1. juni, vedtog Folketinget en væsentlig lov, som beskytter vore strandlinjer. Vi har jo 7.000 km strand i Danmark, og derfor var der god grund til at lave en nøjere regulering for hele strandområdet ved at gå over fra en beskyttelseszone på 100 m til en beskyttelseszone på 300 m.

I årene, der er gået, har det vist sig, at på centrale områder trænger loven til en opstramning, og det ene område er den gradvise ikrafttræden. Naturligvis tager det lang tid for Strandbeskyttelseskommissionen at gennemgå

hele kystlinjen i Danmark. Der var afsat ca. 7 år til arbejdet, men på nuværende tidspunkt er man såmænd ikke engang kommet halvvejs, og derfor støtter vi i Socialdemokratiet den ændring i lovforslaget, som indfører en gradvis ikrafttræden af loven.

Det andet område, hvor der også har været kvaler i den forløbne tid, er om arealanvendelsen i byzonen. Fra mange kommuner har der lydt røster om, at nogle byzonearealer var kommet i klemme, nemlig de arealer, som før den 1. august 1994 var udlagt til byzoneformål i de forskellige kommuneplaner. På dette område indeholder lovforslaget en ændring, således at man vil kunne imødekomme kommunerne på dette centrale område.

Med disse ord skal jeg på Socialdemokratiets vegne sige, at vi støtter lovforslaget.

Hans Christian Schmidt (V):

Ved en ændring af naturbeskyttelsesloven, som blev vedtaget af Folketinget den 1. juni 1994, blev det besluttet at udvide lovens klitfrednings- og strandbeskyttelseslinje fra 100 m til 300 m. Venstre var imod dengang, og det er vi fortsat.

Nu er dette forslag jo en fortsættelse af den beslutning, og da forslaget set fra vores vindue ikke er en forbedring i væsentligt omfang, er vi heller ikke tilhængere af forslaget denne gang.

Vi vil godt anerkende, at der er sket fornuftige indrømmelser til Kommunernes Landsforening, men langt fra nok, når vi ser på de ændringer, der er kommet. For vi må jo forstå, at de fleste er kommet på baggrund af de henvendelser, man har fået i høringssvarene, og så er det altså ikke nok til, at vi kan være positive over for forslaget.

Venstre er tilhænger af et sæt overordnede spilleregler, men når vi kigger på lovforslaget her, synes vi, det er for restriktivt og for lidt fleksibelt. Og vi synes faktisk, det er svært at se logikken i det, når vi sammenligner regeringens flotte taler om landdistikternes udvikling og de snærende bånd, der jo er her i forslaget.

Ved førstebehandlingen her vil jeg sige, at vi selvfølgelig vil gå ind i arbejdet i udvalget, som vi altid gør det. Men vi har en lang række spørgsmål, som vi selvfølgelig gerne vil have svar på, og som vi også håber kan forbedre forslaget. Så vidt, så godt, men at støtte selve forslaget kan vi ikke.

Vi vil godt komme med et eksempel, som er anført i høringssvaret fra Kommunernes Lands-

forening. Her har man nemlig gjort opmærksom på, hvordan den udvidede strandbeskyttelseslinje giver anledning til megen usikkerhed og kritik i kommunerne. Bl.a. kan beskyttelseslinjen jo omfatte byzone. Og jeg vil gerne citere fra høringssvaret fra KL:

»Loven vil blive betydelig enklere, hvis byzone som udgangspunkt undtages fra de udvidede beskyttelseslinjer. Herved vil fastlæggelsen og administrationen af beskyttelseslinjerne forenkles, og fastsættelsen kunne accelereres betydeligt og den successive ikrafttrædelse samtidig undgås. For arealer i byzone, hvor der er væsentlige naturbeskyttelseshensyn, vil der som hidtil kunne foretages fredninger efter konkret vurdering. Hvis byzone omfattes af beskyttelseslinjer, må det forudses at medføre et ikke ubetydeligt administrativt arbejde i forbindelse med dispensationsansøgninger. F.eks. vil selv midlertidig opstilling af skulpturer uden for et kunstmuseum, som omfattes af beskyttelse, kræve en tilladelse. Også hensynet til at begrænse den efterfølgende administration bør indgå i overvejelserne forud for linjens fastlæggelse.«

Vi er meget enige i, at de her bemærkninger er nogle, man skal tage meget alvorligt, og vi vil opfordre ministeren til at tage dem med i det fremtidige arbejde i udvalget.

I udvalget vil vi også undersøge, hvordan ministeren vil sikre ensartede kriterier samtidig med den successive ikrafttræden, og om ministeren vil præcisere, at ministeren vil tage særligt hensyn til kommuner, hvor fastholdelsen af kystarealer i landzone giver problemer for byudvikling.

Vi ønsker også afklaret, om ministeren vil imødekomme KL's ønske om, at eventuel omdannelse af gamle havnearealer i eller i tilknytning til byer ikke skal omfattes af beskyttelseslinjerne.

Vi vil altså som nævnt arbejde aktivt med i udvalget, men overordnet kan vi ikke støtte lovforslaget.

Henriette Kjær (KF):

I Det Konservative Folkeparti er vi meget optaget af, at man lokalt er med til at træffe de beslutninger, der vedrører ens område, og at man har indflydelse på, hvordan det område, man bor i, udvikler sig.

Vi fandt det derfor problematisk, da ministeren i sin tid ville forbyde ændringer på kyststrækninger, der ligger i en afstand af 300 m fra

begyndelsen af den sammenhængende landvegetation. Det bør være kommunerne og amterne, der i fællesskab træffer den type beslutninger, ikke ministeren.

Men da vi kan se, at det her lovforslag tilsyneladende retter op på nogle af de ting, vi stemte imod i 1994, vil vi gå konstruktivt ind i udvalgsarbejdet, så man trods alt kan få det bedst mulige ud af det. Men jeg kan til gengæld ikke love, at vi i Det Konservative Folkeparti vil ende med at stille os positivt til forslaget. Så lad udvalgsarbejdet vise, hvad det ender med.

Steen Gade (SF):

Jeg kan forstå af det lovforslag, vi har til behandling her, at miljøministeren har haft et godt og konstruktivt møde med Kommunernes Landsforening, og at Kommunernes Landsforening også har fået noget med hjem den dag.

Selv om forhistorien er sådan, kan det jo være godt nok, og det er jo oplagt med hensyn til hele temaet, at trinvis ikrafttrædelse i stedet for det, der stod i loven, ville være en fornuftig og mere smidig måde at løse problemet på.

Den anden del af lovforslaget, som handler om byzonerne, vil vi kigge lidt nærmere på i udvalget, for vi vil gerne vide nøjere, hvor stort et omfang der her er tale om, og det vil vi sådan set bruge udvalgsarbejdet til at kunne give en endelig melding om ved anden behandling.

Svend Aage Fauereholdt (DF):

Lovforslag nr. L 95 blev vedtaget i 1994 med den bemærkning, at ikrafttrædelsestidspunktet fastsættes ved miljøministerens beslutning, »når den med loven nedsatte Strandbeskyttelseskommission har gennemgået samtlige kyststrækninger«.

Kommissionen har indtil nu afsluttet gennemgangen af fem amter, men ser vi på danmarkskortet, er der jo mere end fem amter i Danmark, der har kyststrækninger. Så det er uforståeligt, hvorfor lovforslaget skal behandles på nuværende tidspunkt, og i den forbindelse har jeg følgende spørgsmål til miljøministeren:

Da loven blev vedtaget i 1994 og klitfrednings- og strandbeskyttelseslinjen blev udvidet fra 100 m til 300 m, blev det bestemt, at sommerhuse fortsat kunne ligge i forhold til de 100 m. Jeg vil derfor spørge, om ministeren kan bekræfte, at der for sommerhuses vedkommende ikke sker ændringer i forhold til den 100 m-linje, som altid har været gældende, og om ministeren kan bekræfte, at ubebyggede byzone-

arealer, som gennem mange år har været udlagt til sommerhusbebyggelse, fortsat kan bebygges.

Vi vil fra Dansk Folkeparti følge udvalgsarbejdet meget nøje og bekendtgøre vores stilling til lovforslaget på et senere tidspunkt.

Ebbe Kalnæs (CD):

Der skal ikke herske nogen tvivl om, at CD er optaget af, at vi skal passe på vores kystlinjer. Og som Socialdemokratiets ordfører nævnte, har vi 7.000 km kyststrækning, og der er steder, hvor der er god grund til at passe godt på den. Men jeg bliver alligevel nødt til at sige, at når vi gennemgår det, der foreligger indtil nu, må vi også tage et vist forbehold, og vi er nødt til at stille en række spørgsmål under udvalgsarbejdet.

Jeg er en smule bekymret for den fleksibilitet og nuancerede holdning, det her kræver, hvis man i mindre samfund skal kunne eksistere, for hvis man har en havn, der får succes, og som ikke har mulighed for at udvide, så er der – og det er altså mere generelt for planloven – en tendens til, at vi har fået lavet en lovgivning på det her område, som er meget selvkørende, og hvor der i meget høj grad træffes nogle beslutninger, som er så komplicerede at komme til at ændre, at vi ofte lader være.

Min påstand går lidt på, at vi har fået lavet en lovgivning på hele planområdet, som i nogen grad styrer os, mere end vi styrer den, og det synes jeg er uheldigt.

Men der ligger ikke i dét, at vi ikke er optaget af at beskytte kystlinjen, og der er mange tusinde kilometer, hvor der er god grund til det, men vi skal altså passe på, at vi kan udvikle os fremover, og vi skal også passe på, at vi er i stand til at forudse behovene i mindre samfund lidt mere fleksibelt, end vi gør i dag.

Vibeke Peschardt (RV):

Sagen om strandbeskyttelseslinjerne synes vi i Det Radikale Venstre har fået en meget ordentlig behandling. Man har nedsat en Strandbeskyttelseskommission, der har siddet i nogle år, og som ikke er færdig med sit arbejde, men når dette lovforslag endelig er udmøntet, skulle strandbeskyttelseslinjen – med alle de undtagelser, der er nødt til at blive indarbejdet i det her, fordi det jo især er vanskeligt for kommunerne at sluge noget af det – altså være med til at sikre det danske landskab i mange år fremover.

Vi er meget tilfredse med behandlingen, og vi er også tilfredse med, at der i relativt vidt omfang er lyttet til kommunernes ønsker på det her område, og jeg vil gerne tilsige lovforslaget vores støtte.

Søren Kolstrup (EL):

En udvidet beskyttelseslinje fra kysten kan vi fra Enhedslistens side selvfølgelig kun gå ind for. Ministeren vil jo to ting med dette lovforslag: ændre ikrafttrædelsen af loven således – som det er blevet sagt – at den sker trinvis for hvert amt, efterhånden som arbejdet med at registrere 300 m-zonen skrider frem, og det kan vi da kun mene er en fornuftig ting.

Det andet forhold er så, at mindre dele af byzonen eventuelt undtages fra 300 m-zonen, og dér må jeg tilkendegive, at vi er noget utrygge og betænkelige, men lad os se nærmere på, hvad det handler om.

Der skal ikke herske tvivl om, at vi kan tilslutte os hovedlinjen i loven, men som sagt er vi mere betænkelige ved spørgsmålet om byzonen.

Endelig skal jeg da sige, at når vi taler om det her forhold, har vi den helt principielle opfattelse, at disse herlighedsværdier selvfølgelig skal drøftes af hele det danske fællesskab og tilrettelægges af hele det danske fællesskab. Det er så elementært, at jeg nærmest er lidt rystet over, at der er nogen, der kan finde på at sætte spørgsmålstegn ved det, men det kommunale selvstyre i Danmark har jo godt nok været stærkt i drift siden 1903.

Thorkild B. Fransgaard (FP):

Det var en fejl beslutning, der blev truffet med det lovforslag om at udvide strandbeskyttelseslinjen fra 100 m til 300 m, som blev vedtaget i 1994, og det synes jeg Folketinget skulle tage til efterretning og så ændre loven igen. Den har givet store problemer ude i kommunerne og ikke bare i de enkelte store kommuner, som vi hører fra, men også i alle de mindre kommuner langs vore fjorde rundt omkring.

Nu er jeg i den heldige situation, at jeg selv sidder i en kommunalbestyrelse i en kommune, der ligger oppe ved Limfjorden, og derfor ved jeg faktisk fra alle kommuner deroppe, at de har problemer med at få indrettet deres planlægning efter den nye strandbeskyttelseslinje.

Vi kan ikke forstå, hvorfor det er nødvendigt at udvide den fra 100 m til 300 m, og det vil bli-

ve meget vanskeligere at få det indbygget i den nye lov her, sådan at kommunerne virkelig kan administrere efter den. Det er den ene ting.

Den anden ting er, at den befolkning, der bor ude i de områder, heller ikke kan forstå, at det var nødvendigt, og hvorfor man ikke kan få lov til nogen ting derude.

Hvis vi nu tager et område, hvor der er turister – billedligt fortalt – skal man fjerne de ishuse, der ligger inden for 300 m fra vandet. Og man må heller ikke sætte et skilt op 100 m fra vandet, som viser hen til det ishuse, hvor turisterne kan købe sig en is. Men samtidig er det sådan, at hvis der er nogle, der f.eks. søger om at få lov til at bygge en vindmølle, som er 60 m eller 80 m høj, eller hvor høj den nu er, så kan de godt få lov til dét.

Sådan noget forstår den almindelige befolkning ikke, og jeg synes, man skulle tage konsekvensen af alle de klager, man har fået fra kommunerne, og de signaler, der er sendt rundt omkring, og ændre loven igen, så strandbeskyttelseslinjen bliver flyttet tilbage til 100 m.

Jeg ved godt, at man kan se forskelligt på det her, men jeg tror, det er den rigtige løsning, hvis vi ser samlet på det.

Og hvis der skulle være nogle enkelte områder, hvor den kunne være 300 m, kunne man jo lade kommunerne i de områder lave en planlægning for det. Men den overordnede planlægning herfra, som det jo er besluttet at vi skal ændre nu, er forkert, og jeg mener, at vi skal prøve at få tilbageført linjen til 100 m og så lade kommunerne komme med nogle forslag, hvis de vil ændre den nogle steder.

Vi kan ikke bakke det her lovforslag op.

Ole M. Nielsen (KRF):

Vi har jo et medansvar for lovens tilblivelse i sin tid, og det var selvfølgelig forholdsvis lidt indflydelse, vi fik på den dengang, men et lille fingeraftryk fik vi da, og jeg må sige, at den ændring her forbedrer den da i retning, som jeg kunne ønske.

Det gradvise ikrafttrædelsestidspunkt er jo simpelt hen ren fornuft, og jeg kan egentlig ikke forstå, hvorfor vi ikke lavede det dengang. Jeg kan såmænd ikke engang huske, at vi diskuterede det. Og den lidt mere lemfældige fastlæggelse af linjen i byzone mener jeg at man kan klare på en forsvarlig måde. Så vi går ind for lovforslaget.

Miljø- og energiministeren (Svend Auken): Jeg vil gerne starte med at sige tak til ordførerne for den positive modtagelse, lovforslaget har fået i dag.

Det er klart, at der er masser af spørgsmål, og vi har også brug for konkrete eksempler. Jeg tror, hr. Hans Christian Schmidt nævnte behovet for at se på nogle eksempler. Det er i hvert fald det, der har gjort indtryk på mig, og som har gjort, at jeg har indgået en aftale med kommunerne om, at det kan blødes op i byzoneområder, der er tilgrænsende til områder, der i forvejen er bebyggede.

Når vi ikke giver fuldstændig los, er det, fordi der er meget stor forskel på, hvor store byzonearealer de enkelte kommuner har. Det ville give en klar sænkning af beskyttelsesniveauet, hvis vi bare over en bank sagde, at alle byzonearealer var fritaget for den udvidede strandbeskyttelseslinje. Det ville føre til en forringelse, og det ville skabe ulighed kommunerne imellem, alt efter om de havde hamstret store byzonearealer eller de ikke havde hamstret byzonearealer.

Hr. Hans Christian Schmidt var jo selv inde på, at de kommuner, der ikke har fået udlagt områder til byzone, mange gange kan være i en betydelig vanskeligere situation end dem, der har udlagt meget betydelige arealer.

Så jeg synes, vi skal tage en god og saglig drøftelse af disse konkrete eksempler.

Alle ved, at da vi i sin tid vedtog loven, var det med et forholdsvis snævert flertal i Folketinget. Det var den første Nystrup Rasmussen-regering, hvor CD og Kristeligt Folkeparti var med og i øvrigt ydede et kæmpearbejde i forbindelse med udarbejdelsen af forslaget. Det er helt forkert, når hr. Ole M. Nielsen siger, at han ingen nævneværdig indflydelse havde på det. Han var utrolig aktiv i den proces og havde dermed stor ære af det forslag.

Men jeg tror, at selv om det var et meget kontroversielt forslag, da det i sin tid blev lavet, er det i dag en af de landvindinger på naturbeskyttelsesområdet, som der ikke vil blive rørt ved, uanset hvem der danner flertal her i Folketinget efter næste valg. For befolkningen er simpelt hen af den opfattelse, at vore ubebyggede kyster trænger til en særlig beskyttelse.

Jeg tror, det var hr. Ebbe Kalnæs, der sagde, at vi også skal passe på, at det ikke bliver for snærende, og det har han selvfølgelig ret i, men

omvendt må vi sige, at hvis vi ikke gør noget, vil kommunerne beslægtet vore kystarealer.

Hr. Kalnæs' og min generation har brugt lige så meget af det danske kystterritorium, som alle tidligere generationer har beslægtet tilsammen, og hvis vi ikke havde foretaget disse indgreb her i Folketinget, ville vi stå i en meget vanskelig situation.

Jeg kan sige til hr. Hans Christian Schmidt, som jeg tror var inde på spørgsmålet om sommerhusområderne – der var i hvert fald flere, der var inde på det – at så vidt jeg kan vurdere det, vil sommerhusområder generelt være undtaget. Er et område udlagt til sommerhusområde, eller er det et aftaleområde, vil det være fritaget for udvidelsen fra 100 m til 300 m. Og langt de fleste problemer i byzone, som kommunerne kan have, kan løses med den opblødning, der er indeholdt i forslaget her.

Så jeg håber, at vi, når vi i udvalget virkelig gør os umage med de konkrete eksempler, kan nå frem til en bredere tilslutning til dette virkelige værdifulde stykke dansk naturbeskyttelsespolitik.

Så jeg skal gerne svare imødekommende både til Enhedslistens og SF's og De Konservatives og andre partiers ordførere, som heroppe sagde: Vi er nok positive, men vi vil se, nøjagtig hvad det her indebærer. Sænker vi beskyttelsesniveauet, gjorde nogle opmærksom på, og andre sagde: Gør vi nu nok i forhold til kommunerne?

Det sidste, jeg skal sige, er, at flere har undret sig over, at Strandbeskyttelseskommissionen har brugt så lang tid, og jeg må indrømme, at jeg også selv på visse strækninger har været overrasket over, at det tog så lang tid, men det er, fordi Strandbeskyttelseskommissionen gør et utrolig grundigt arbejde med inddragelse af kommunerne og lodsejerne og med information osv. Og nu har den lagt alle principperne fast, og det vil sige, at de sidste amter vil komme med i en betydelig hurtigere kadence end de første amter, hvor man jo skulle klare alle de vanskelige afgrænsningsproblemer.

Og jeg vil gerne benytte denne lejlighed til at sige tak til både formanden for og medlemmerne af Strandbeskyttelseskommissionen, for der er lavet et virkelig godt stykke arbejde her. Og det er det, vi hjælper på gled, om jeg så må sige, hvis vi her i Folketinget kan blive enige om at gennemføre dette lovforslag, som jeg endnu en gang vil sige tak for den positive modtagelse af.

(Kort bemærkning).

Aase D. Madsen (DF):

Jeg vil da gerne på Dansk Folkepartis vegne lige spørge ministeren om en ting:

Ministeren opremser alle de ulykker, der kan ske, hvis denne 300 m-strandbeskyttelseslinje fra kysten ind mod landet ikke gennemføres. Men så vil jeg spørge med hensyn til de kommende havvindmøller: Findes der noget, der hedder en strandbeskyttelseslinje fra kysten ud mod vandet, således at vi kan undgå alle de vindmøller, der på må og få spredt ud over hele landet bliver opstillet i de kystnære områder? For når man kommer sejlene ude på havet og ser ind mod land og der så kommer sådan en række havvindmøller, kan man jo ikke se den kystnære visuelle værdi, som ministeren så gerne vil beskytte. Er der slet ikke nogen beskyttelse den anden vej, er der slet ikke nogen beskyttelse mod de kystnære havvindmøller?

Miljø- og energiministeren (Svend Auken):

Jeg tror ikke, fru Aase D. Madsen er klar over, hvor relevant et spørgsmål det egentlig er, hun rejser her. For det er faktisk en lidt ejendommelig retsstilling, vi har i Danmark: Vi har en naturbeskyttelseslovgivning, der gælder kystzonen på land, om jeg så må sige, men der findes ingen naturbeskyttelseslovgivning af kystzonen til havs. Den reguleres efter de almindelige regler om kystbeskyttelse osv., altså anliggender, der hører under Trafikministeriet og andre ministerier, som arbejder med dette, og det er egentlig en anomali, som jeg ikke bare kan rette op på her.

Til gengæld kan jeg forsikre fru Aase D. Madsen om, at de store havvindmølleparker, vi bygger, vil ligge langt længere end 300 m ude i vandet. Det er netop det geniale ved det, havde jeg nær sagt: Vi får nogle store, velfungerende vindmølleparker langt væk fra kysten, idet vi har gavn af, at vi har lavvandede havområder forholdsvis tæt på os.

Så jeg tror ikke, det problem, fru Aase D. Madsen rejser, er særlig relevant, men hun rejser faktisk et fundamentalt spørgsmål, som jeg dog vil fraråde at vi går ind i under udvalgsarbejdet, for så forgriber vi os på kollegernes arbejdsområde her.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Tredje næstformand (Poul Nødgaard):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Miljø- og Planlægningsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Op- hold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

13) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 44:

Forslag til folketingsbeslutning om at fjerne CO₂-afgifterne på erhvervslivet og de dertil hørende tilbageføringsordninger og erstatte dem med regler om fælles gennemførelse, det såkaldte joint implementation.

Af Hans Christian Schmidt (V), Frank Dahlgaard (KF), Svend Aage Fauerholdt (DF) og Thorkild B. Fransgaard (FP) m.fl.
(Fremsat 12/11 98).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Miljø- og energiministeren (Svend Auken):

Jeg ville jo være et slemt skarn, hvis jeg ikke anerkendte oppositionspartiernes omsorg for genbrugstanken. For de forslag, vi skal behandle under dette og de følgende punkter på dagsordenen, er alle genbrugsforslag, og vi vil naturligvis gerne diskutere de forslag, også dem, vi ikke kan støtte, og vi er i gang med energireformforhandlinger, hvor netop disse temaer vil indgå.

Vi er i gang med opfølgningen af de beslutninger, der er truffet i Kyoto og i Buenos Aires med hensyn til det internationale klimaarbejde, og vi har et betydeligt regionalt samarbejde om de her spørgsmål, hvor også spørgsmålet om fælles gennemførelse spiller en rolle. Men vi kan ikke støtte forslaget om at afskaffe CO₂-afgifterne på erhvervslivet.

Temaet har været til debat længe. CO₂-afgifterne blev i sin tid gennemført af et flertal uden om den daværende regering, og de har siden været angrebet ved talrige lejligheder.

Tidspunktet for denne genfremsættelse er, synes jeg, meget dårligt valgt, for vi er midt i